

# SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

30. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

26. ČERVENCE 2020

## Z obsahu:

### Svátost manželství

Zamyšlení olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera v souvislosti s připomínkou svatých manželů Ludvíka a Zélie Martinových  
- strana 2 -

### Blahoslavený Michal Oziębowski

Libor Rösner  
- strana 4 -

### Z duchovního pokladu Alice Lenczewské (12)

- strana 5 -

### Nejkrásnější květ ráje (13)

Kardinál Alexis Henri Marie Lépiciér O.S.M.  
- strana 8 -

### Podivuhodný život

Mariam Baouardy (1846-1878) - 6. část  
Jean Claude a Geneviève Antakli  
- strana 10 -

### Čtvrtstoletí poutního místa

Českomoravské Fatimy v Koclířově  
- strana 11 -

### Žehnání obnoveného Mariánského sloupu

Ing. Josef Pejřimovský  
- strana 13 -

## Čtvrtstoletí poutního místa Českomoravské Fatimy v Koclířově



# Svátost manželství

Zamyšlení olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera v souvislosti s připomínkou svatých manželů Ludvíka a Zélie Martinových (12. července), rodičů sv. Terezie z Lisieux

**K**aždé manželství je originální umělecké dílo, jehož svobodnými tvůrci jsou sami manželé. Při svatbě dostávají pověření být spolupracovníky Boha v tvoření a jsou posvěceni k manželskému životu, který je pro ně cestou ke svatosti. Dostávají milost Ducha Svatého, aby tvořili svaté společenství, které je obrazem lásky Krista a Církve. Když dávají a vychovávají Církvi děti,

podílejí se na jejím budování. Ze svátosti manželství se žije celý společný život.

## Přijímám tě takového, jaký jsi

Při manželskému slibu říkají: „*Odevzdávám se tobě.*“ Gesto upřímně možné jen z opravdové lásky. Vzdám se sebe. Nejen nějaké věci, ale i sebe. Už nepatřím sobě. Jsem tvůj. Tobě dávám všechna práva na sebe. Vezmi si mě jako své vlastnictví. Ty

říkáš totéž a já tě přijímám. Patříme jeden druhému. Bezvýhradně darování je projevem skutečné lásky a bezmezných důvěry. Takový úžasný dar přijímám s posvátnou úctou a zodpovědností. Nechci a nesmím tě zklamat. Mým cílem bude tvé štěstí. Přijímám tě takového, jaký jsi, ne svou představu o tobě, protože jsem realista. Kdybych neznal tvé přednosti, nikdy bych se k takovému kroku neodvážil. Neberu si anděla, ale člověka, a vím o tvých slabostech. Znáám je a přesto říkám, že tě chci, protože stojíš za to. Věřím ti, a proto počítám s tím, že na sobě budeš pracovat i nadále a že ti bude záležet na mém štěstí. Ale nejsem tak naivní, abych si myslel, že ode dneška budeš jiný a staré chyby se

*Pokračování na str. 6*

**A**čkoliv jsme povinni usilovat nejprve o spásu vlastní duše, nesmíme zapomenout na to, že nás Bůh stvořil jako bytosti společenské, které nesou svůj díl spoluzodpovědnosti za své blízké, ba ve větší či menší míře i za celé lidstvo. Je to úkon naší lásky a účasti na nekonečné lásce Boží, když máme starost o spásu duší a všeobecné dobro jiných lidí. Následující stránky poskytují velké množství látky k rozjímání nad tímto tématem.

Prvotní inspiraci vezmeme ze zamyšlení Mons. Jana Graubnera nad svátostí manželství. (str. 2 a 6-7) Když se dva mají rádi a chtějí si slíbit společný život až do smrti, pak na sebe přirozeně přijímají odpovědnost za vzájemné štěstí, nejen na chvíli, ale věčně – jeho završení je v nebi: Tam, kam se chci dostat já, chci, aby ses dostal i ty, protože tě miluji a nechci tam být bez tebe. Rád ti na této cestě pomůžu a jsem připraven i k oběti. – Takto ideálně by to mělo fungovat v každém manželství. Avšak Ježíš se obětoval na kříži nejen za manžele, nýbrž za všechny lidi bez rozdílu. A proto můžeme kvůli Ježíši udělat to, že se budeme snažit co nejvíce budovat a uchovávat Boží obraz v sobě, abychom tak mohli posvěcovat své okolí. (str. 3) Tím nejlépe vyjádříme svoji lásku k Ježíši, která má být napodobením jeho nekonečné lásky vůči každému člověku. I k těm, kdo Ježíše odmítají i v okamžiku smrti – lítost nad

## Editorial

zkázou jejich duší můžeme sdílet spolu s Ježíšem. Důležité však je, že naše úsilí o svátost posvěcuje druhé lidi...

Nejde však jen o duchovní rovinu. Častokrát jsme svědky utrpení fyzického či psychologického. Ať už je naše starostlivost o dobro druhého v oblasti duchovní, či i ve fyzické, vždy existuje jedno úskalí: že se vytratí z našeho srdce radost. Tak jako tomu bylo u Alice Lenczewské (str. 5-6), které však Ježíš připomíná, že i když nosí ve svém srdci utrpení druhého člověka, podstatná je radost ze společenství s ním, Ježíšem. Jestliže se tak často hovoří o pravé křesťanské radosti, tak toto je její skutečná podoba!

Druhým úskalím naší starostlivosti o bližní je, že toužíme – a máme – přinést nějakou oběť. Nevíme však, jakou. Tak kolikrát vymyslíme... Ale to není podstata oběti: abychom něco udělali – to je jen důsledek. Důsledek našeho smýšlení, naší připravenosti k oběti, ale jak ji bude Bůh chtít – on sám si něco zvolí. Čili: oběť ano, ale ne podle vlastní představy, nýbrž podle Boží vůle. Tím vyjadřujeme také svoji pokoru před jeho Majestátem a svoji lásku k Lásce...

Vidíme tedy, že v srdci člověka – i když to myslí dobře – může nastat jistý zmatek. Co v takové chvíli uděláme my? Možná

necháme Boha stranou a začneme dělat ve svém srdci pořádek – abychom mohli pak před Boha předstoupit. Stalo se to i tak obdařené mystičce, jakou byla Lenczewská. Ježíš jí však říká, že chce přesný opak: „Bude lépe, když staneš s tím vším přede Mnou a Mně to svěříš. Udělám to líp a budu se těšit z tvé dětské důvěřivosti a bezradnosti.“ Je to výzva i pro každého z nás. Proč se v životě vnitřně trápit, když sám Král králů nabízí svoji pomoc? A my přece víme, že co on dělá, dobře dělá!

Matka Boží – náš vzor. Čemu nás učí? Že je někdy potřeba stáhnout se do ústraní a rozjímat nad pravdami víry. (str. 8-9) Zvláště tehdy, když se nás zmocňuje chaos. Věříme: světské věci v tu chvíli počkají, protože pomíjejí jako dech. A nezapomeňme: čas, který není stráven ve službě Bohu, není dobře využitý. Vždyť jsme si sami již tolikrát ověřili, že je „šťastný lid, jehož Bůh je Hospodin“ (Ž 144,15).

Sloužit Bohu – to je naše poslání na tomto světě. Nikoliv jako otroci, ale jakožto svobodní tvorové, kteří však vědí, že nejlepší, co mohou pro věčné štěstí své i druhých udělat, je to, že svůj život odevzdají do rukou Všemohoucího, Trojjediného Boha. A vědí, že nemusí mít strach být pokornými, malými, protože – jak řekla sestra Marie od Ukřižovaného Ježíše (str. 10) – pro malé je vždycky místo. A „malý svatý“ posvěcuje a povznáší své okolí mnohem více než „velký suverénní“...

*Daniel Dehner*

V dnešní době ti svět ze všech stran staví před oči své lákavé nabídky. Vše možně se tě snaží přesvědčit, co všechno by sis měl opatřit, chce ti namluvit, jak velice potřebuješ i to, bez čeho se klidně můžeš obejít. Ale všichni tito neodbytní vetřelci ve skutečnosti nemají zájem o tvůj prospěch, nýbrž myslí především na svůj vlastní zisk. Musíš být opravdu velmi pozorný, abys uprostřed tohoto světského halasu nepřeslechl zcela jinou, tichou nabídku, kterou tě Pán zve do své blízkosti. Chce tvou pozornost obrátit k jiným hodnotám, i když k tomu používá obrazů ze světa majetku, obchodu a zisku, které dnes tak silně ovládají mysl i srdce tolika lidí. Čím skromněji vypadá jeho nabídka v záplavě reklamy, která se neodbytně vnučuje, tím větší je skutečné bohatství, které je jejím obsahem. Je to také jediná nabídka, která sleduje výhradně tvůj největší prospěch. Věnuj proto Pánu chvíli pozornosti, aby ses o tom mohl přesvědčit.

Otázka hodnot tedy není doménou jen materiálního světa. Ježíš přichází s výmluvným podobenstvím o *pokladu a perle*, protože i v Božím království velmi záleží na tom, **poznat pravou cenu** toho, co ti nezištně nabízí sám Bůh. Jen ten, kdo se vynasnaží, aby poznal, jak nedocentelný je **dar Božího království**, bude ochoten obětovat úplně všechno, jen aby ho získal. To je tajemství těch, kteří *opustili všechno a šli za Ním*<sup>(1)</sup>.

Tento svět si tě k sobě láká vidinou nejrůznějších *zlatých telat*, která si ve skutečnosti ani nebudeš moci opatřit. To, co získá jeden, nezbude pro druhého, a tak nakonec místo slibovaného štěstí tě všechny poklady světa naplňují jen nespokojeností a závistí. Boží nabídka je naopak dosažitelná pro každého, a to tak, že ten, kdo ji získá, nikoho jiného o nic nepřipraví. Vše záleží na tom, Boží nabídku poznat, náležitě ocenit a podle toho pak usilovat o její dosažení.

Abys vůbec mohl objevit *poklad*, který je pro tebe ukryt v poli, abys mohl být uchvácen krásou a hodnotou *nejvzácnější perly* a byl pak ochoten obětovat všechno, jen abys ji získal, připravil ti nejvýhod-

nější podmínky sám Bůh. Vždyť je to On sám, kdo se zachoval tak, jak o tom vypráví ve svém podobenství. Ty sám jsi pro Ježíše, Božího Syna, *skrze Něhož všechno je stvořeno*, tím pokladem nad všechny poklady a nejdrahoccennější perlou, a to pro obraz jeho Otce, který vidí ve tvé duši. Rozhodl se od věčnosti, že pro tento *poklad*, pro tuto *perlu* prodá všechno, co má, aby ji získal.

Ze skutečné ceny, kterou zaplatil za *pole, na kterém tě našel*, můžeš poznávat, jakou máš pro Něj nesmírnou hodnotu. Vzdal se své božské slávy a přijal postavení služebníka, zřekl se zde na zemi všeho pohodlí, bohatství a postavení a nakonec obětoval to nejdražší a nejvzácnější – svou čest, svou krev a svůj život. To je cena, jakou za tebe zaplatil. To, co neudělal pro anděly, udělal pro tebe. Pro krásu Otcova obrazu, který je v tobě, chce získat do svého vlastnictví spolu s tebou i pole toho prostředí, do kterého tě ukryl. Nenajdeš lepšího, šlechtetnějšího a velkodušnějšího držitele, není nikoho, kdo by mohl výše ocenit tvou hodnotu. Tvoje cena nevyplývá z toho, co máš, jak je tomu v království tohoto světa, ale v tom, čím se můžeš stát. Zhodnocuje tě to, co je v tobě Božího, skutečnost, že můžeš být podobný Jemu, smýšlet jako On, milovat jako On, jednat jako On, trpět jako On. To, co se přitom žádá od tebe, je jen to, že tuto podobu přijímáš a rozvíjíš **dobrovolně a s láskou**. Čím více se Jemu podobáš, tím více roste tvá cena v jeho očích. Svým úsilím o podobnost s Ním, **o Boží obraz v sobě, o svatost** posvěcuješ a zhodnocuješ i své okolí.

Tuto svou hodnotu, která spočívá jen a jen v tvé podobě s Ním, můžeš však také sám zničit. Všechno bude zmařeno, jestliže oslněn pyšnou prázdnotou odmítneš Boží nabídku, jestliže nebudeš ochoten *prodat všechno ostatní, jen abys získal jediný skutečný a nedocentelný poklad – společenství s Ním*. V takovém případě by všechno to, co nebeský Obchodník pro tebe obětoval, přišlo nazmar. Co Jemu pak zbude, aby udělal s tím, co je bezcenné –, než aby tě *oddělil od spravedlivých a hodil tě do ohnivé pece, kde bude pláč a skřípání zubů*.

## Zaplacená cena

Zamyšlení nad liturgickými texty  
dnešní neděle

Neocenitelný dar Božího království.

## Liturgická čtení

### 1. čtení – 1 Král 3,5.7-12

Hospodin se zjevil Šalomounovi ve snu v noci. Bůh pravil: „Žádej si, co bych ti měl dát.“ Šalomoun řekl: „Hospodine, můj Bože, tys učinil svého služebníka králem místo Davida, mého otce. Ale já jsem mladiček a nevím si rady. Tvůj služebník je však uprostřed tvého lidu, který sis vyvolil, lidu čteného, který nelze pro množství ani sečíst, ani odhadnout. Dej proto svému služebníkovi chápavé srdce, jak vládnout nad tvým lidem a rozlišovat dobro a zlo, neboť kdo by jinak mohl vládnout nad tímto tak početným lidem?“ Pánu se líbilo, že Šalomoun žádal právě toto, a proto mu řekl Bůh: „Poněvadž jsi žádal právě toto a nežádal sis dlouhý věk ani bohatství, ani život svých nepřátel, ale přál sis chápat právo, hle – splním tvá slova. Dám ti moudré a prozíravé srdce, že nebylo podobného před tebou, ani po tobě podobné nepovstane.“

Dokončení na str. 12

Zastav se na chvíli a pokus se domyslet tyto zcela protikladné šance věčné budoucnosti. Pán tě *předurčil, povolal, ospravedlnil*, aby tě *vedl do slávy*. Odmítneš-li, bude pro tebe skutečným peklem, až poznáš, co všechno jsi spolu s tím odmítl, až uvidíš nenapravitelně, čím jsi mohl být, kdybys přijal nabízenou **velkou výměnu – věčné spojení s Bohem**. Umiš si představit větší tragédii, než je zoufalý stav vyždědění, ze kterého už pak není vůbec žádné východisko?

Nyní poklekní k Ježíšovým nohám a pros Jej se vši vroucností, aby ti dal *moudré a prozíravé srdce, schopnost, abys rozlišoval*, co je pro tebe dobro a co zlo, abys rozlišil pravou hodnotu od skutečné prázdnoty. Jemu děkuj bez ustání za cenu, kterou za tebe platí, abys byl věčné tragédie ušetřen. Pamatuji při tom i na všechny ty, kterým hrozí, že budou *vyhozeni ven*. Není ti jich líto? Zeptej se Pána, co máš *prodat*, aby i jejich *drahoccenná perla* byla zachráněna, a udělej to pak pro Něj, pro ně i pro sebe s opravdovou velkodušností.

Pochopils to všechno?

Bratr Amadeus

### Poznámky:

<sup>(1)</sup> srov. Mt 19,27

## Blahoslavený Michal Oziębłowski

*Zemřel jako mučedník, přestože mohl svému osudu nejméně dvakrát uniknout a zachránit se. Vzdor tomu odmítl opustit své stádce, k němuž jej vyslal jeho biskup. Pastýřem nepřestal být tento polský kněz ani za ostnatými dráty koncentračního tábora v Dachau, kde sloužil bližním až do posledního dechu svých tuberkulózu zasažených plic.*

Narodil se 28. listopadu 1900 ve vsi Izdebno Kościelne jako nejstarší syn z osmi dětí koláře Antonína Oziębłowského. Po otcově smrti to pro něj s sebou neslo povinnost převzít ještě jako nedospělý hospodářství. To už rodina dávno žila v obci Oryszew-Osada v Mazovském vojvodství.

Roli hlavy rodiny zvládal solidně, měl mimo jiné zásluhu na tom, že jedna z jeho sester vstoupila do řehole. Michal sám hořel touhou po kněžství, avšak jeho cesta k přijetí této svátosti byla poznamenána celou řadou překážek. Musel si hodně odříkat, aby vůbec mohl v roce 1919 začít studovat na skierńiewickém gymnáziu, natož ho po třech letech dokončit. V roce 1922 pak vstoupil do varšavského kněžského semináře.

Po dvou letech u něj lékaři diagnostikovali tuberkulózu plic, musel tudíž bohoslovecká studia přerušit a vrátit se domů. Pět let pobýval v Oryszewě-Osadě, než se vrátil do semináře, avšak součtiny nepominuly, jak se prve zdálo, nýbrž se naopak vrátil s ještě větší intenzitou.

V rozmezí let 1930–1934 se léčil v Otwocku, kde současně vykonával funkci pokladníka tamní družstevní záložny a katechety v místních školách. Bydlel přitom na faře, aby byl stále v kontaktu s kněžími.

V roce 1934 se Michal vrátil zpět do seminárních lavic a navzdory potížím se zvládním učiva nakonec zdárně všemi zkouškami prošel a 11. června 1938 se ve varšavské katedrále mohl radovat, když vkládáním rukou a pomazáním od pomocného biskupa Stanisława Galla konečně přijal vytouženou svátost kněžství.

Složil pro tuto příležitost zvláštní modlitbu, která začínala těmito slovy: „Dobrotivý Bože, Ty, který jsi svého služebníka Michala ráčil povolát k důstojnosti kněžství, učíš, aby všechny své kněžské povinnosti

vykonával ke Tvé slávě a jemu samotnému i Tvým věrným přispěly ke spáse.“

Začátek Michalova kněžského působení dal poznat, jakým knězem bude. Veškeré peníze ze sbírky, jež proběhla při jeho primici, jakož i další peněžité dary věnoval na rekonstrukci sochy Panny Marie Lurdské z kostela v Przybyszewě. Jeho prvním působistěm se stala farnost sv. Vavřince ve městě Kutno ve vojvodství Lodž – ale zároveň i posledním.

Tam dokázal podobným přístupem prolomit ledy vytvořené vinou dlouhodobého negativního nastavení vůči Církvi. Byl obětavý, přičinlivý, pokorný, dobrosrdečný. Pomáhal, kde se dalo, věnoval se mládeži a dětem, získal si srdce jejich i rodičů.

Po napadení Polska v září 1939 se v okolí Kutna sváděly těžké boje. Otec Michal se svým farářem – otcem Michalem Woźniakem – celé dny udělovali svátosti zraněným vojákům. Zcela záměrně nedodávám „polským“, jelikož právě kutenský kaplan zachránil život sestřelenému německému pilotovi, jehož chtěl dav zlynčovat.

Němci úspěšně postupovali směrem na východ a v dobytém Kutně oba kněze zatkli. Ve vězení je drželi až do 11. listopadu. Svoboda po propuštění to ovšem byla jen zdánlivá, Němci si počínali jako praví dobyvatelé a místní obyvatelstvo podrobili tuhému režimu. Zakázali i sloužení mši svatých, kostel přeměnili na provizorní vězení. Přesto však oba Michalové v kněžské sutaně neohroženě sloužili tajné mše a po celém městě poskytovali své služby, včetně farního chrámu, kam přinášeli duchovní stravu vězněným vlastencům.

To trvalo zhruba dva roky. Na podzim roku 1941 se výtečně fungujícímu polskému podzemí podařilo zjistit, že oběma

kněžím hrozí zatčení. Nabídl jim převoz do bezpečí, avšak stejně jako jeho farář se P. Michal Oziębłowski rozhodl, že zůstane a bude sloužit Kristu ve svých bližních až do posledního dechu, i kdyby ten poslední dech měl vydat zítra. Sám otec Michal Woźniak se ho snažil přesvědčit, aby si zachránil život (či přinejmenším svobodu) a byl Bohu ke službě někde jinde. „Mne sem také poslal otec biskup, máme zde stejné poslání. Zůstanu také, nechť se děje vůle Boží,“ odpověděl mu kaplan.

Časně zrána 6. října 1941 dvojici kutenských duchovních zatklo gestapo a spolu s desítkami dalších kněží převezlo do bývalého cisterciáckého opatství v obci Łąd. Oba odmítli další možnost záchranu, když je chtěl jeden zámožný měšťan z Kutna vykoupit. A tak se 30. října dostali do transportu mířícího do Dachau v Bavorsku.

Otec Michal Oziębłowski, nyní oficiálně již jen bezejmenné číslo 28201, pomáhal v mezích možností starším spolubratrům v kněžské službě (a nejen jim, ale i ostatním „táborovým čísly“), dělil se s nimi o chleba; jednomu dokonce, nehledě na své relativně ještě nedávné potíže s plicemi, věnoval svůj svetr, když viděl, že je promrzlý až na kost, načež se sám třásl zimou. Jako řada jiných sloužil též potají zakázané mše svaté, navzájem se s ostatními utvrzoval ve víře a povzbuzoval v důvěře v Pána.

Netrvalo dlouho a otec Oziębłowski onemocněl zápalom plic. V táborových podmínkách a vzhledem k dříve prodělané tuberkulóze bylo jen otázkou času, kdy tento svět opustí. Musel snášet velká muka, rozloučit se i se svým farářem, P. Michalem Woźniakem, jenž ho na onen svět předešel. Uprostřed léta jej pak následoval.

„Umíral jako Ježíš v bolestech a utrpení,“ popsal smrt P. Michala Oziębłowského, která nastala 31. července 1942, vicepostulátor jeho beatifikačního procesu. Paní Marie Oziębłowska se poté, co se o synově skonu dozvěděla, zhroutila a postihla ji paralýza. V ní dobojovala svůj boj po několika měsících.

Spolurodák P. Michala Oziębłowského, Jan Pavel II., ho zařadil do skupiny 108 mučedníků, kteří položili život pro Pána během II. světové války, a společně je 13. června 1999 prohlásil za blahoslavené. Na témže seznamu se skvělo i jméno otce Michala Woźniaka.



## Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (12)

(Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova.

Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.)

**Neděle 11. 1. 87, 23:30 h.**

- Cožpak potřebuješ tu modlitbu v jazycích?

† Já ne, ale ty.

- Proč jsi říkal, abych se nebála? Nebojím se ničeho, a málo nemoci nebo utrpení.

† Bojíš se Mne - Mé moci, jejíž velikost tušíš. Je obrovská a silná. Ale je zároveň jemná jako mlha a něžná, objímající a pronikající.

Neboj se Mne, nechvěj se, když se blížíš. Ať tvoje srdce není temné, vždyť Moje světlo je v něm.

- Nevím, co se stalo. Po té návštěvě v nemocnici skončila radost a bezstarostnost.

† Složil jsem na tebe utrpení tamté...

Nosíš je ve svém srdci. Vyměň to za radost. Za radost společenství se Mnou. Tvá radost musí být dvojnásobná, protože ji uvolňuješ a sebe obohacuješ.

Mnohým jsi pomohla, a to neviditelným způsobem. Tak to má být. Já znám tvé srdce a Já vím. Buď ukrytá v Mém náručí. Ať tě nevidí. Ať pouze sbírají plody tvé oběti a tvé modlitby.

**Středa 4. 2. 87, 9:15 h.**

- Dnes se modlím za své kamarádky z práce. Co mám obětovat na jejich úmysl? Nemám nic - všechno patří Tobě.

† Buď otevřená - sám si zvolím.

**Středa 4. 2. 87, 23:45 h.**

- Nic sis nevzal ode mne za ty moje kamarádky...

† Vzal jsem si tvoji dobrou vůli a připravenost k oběti, i těžkosti všeho, cos dělala.

Neříkej, že je to málo. Každá činnost, třeba ta nejmenší, Mně obětovaná, má jiný rozměr.

- Chtěla bych, aby sis mnou posluhoval.

† Myslíš, že tvoje činy mají nějakou hodnotu? Samy o sobě nemají žádnou. Hodnotou je úmysl, připravenost k oběti,

tvoje disponovanost vůči Mé vůli. Upřímná a úplná, bez počítání s tím, že o nic nepožádám. Taková připravenost se rovná činu, a proto ne vždy vytvářím příležitost k činu.

**Sobota 7. 2. 87, 22:15 h.**

- Kým Ty jsi, Pane, tak doopravdy?

† Poznáš Mě. Už jsi Mě trochu poznala. Odhalil jsem ti nedávno maličkou částičku Mé moci. Víc nemohu, protože tvoje lidská přirozenost se nemůže setkat se Mnou absolutním a odhaleným způsobem.

Ukazuji ti jenom jisté aspekty pravdy o Mně. Ty, které jsou pro tebe světlem, ale nezničí tě ohromností Mé moci lásky a nevezmou ti zásluhy volby.



- Tenkrát v kostele, když jsi mi ukázal Tvoji moc, mě těšilo, že jsem šla za Tvým pozváním a nevěděla o ní. Dal jsi mi na srozuměnou, že to je zásluha nezištnosti.

† Proto jsem skrytý - aby existovala možnost volby bez nátlaku Mé síly. Dal jsem úplnou svobodu výběru - svobodnou vůli.

**Pondělí 9. 2. 87, 9:15 h.**

† Čekal jsem, až začneš rozmluvu.

- Otče, já se musím nejdřív uklidnit a všechno v sobě uspořádat.

† Nemusíš. Bude lépe, když staneš s tím vším přede Mnou a Mně to svěříš. Udělám to líp a budu se těšit z tvé dětské důvěřivosti a bezradnosti.

Já chci utvářet všechno, co se tě týká. Jestliže jsi Mi odevzdala sebe, proč v tom překážíš? Cožpak s Mým vlastnictvím nemohu udělat sám, co chci? Víš přece, kdo jsem, a víš, že cokoli učiním, bude nejlepší a nejdokonalejší.

Opakuj své odevzdání a uskutečňuj je v každé chvíli. Tehdy bude všechno vždy uspořádané a pokojné, protože Já to udělám.

Sen, který jsi měla, je zobrazováním toho, co jsem řekl.

- Zdálo se mi, že jsem chtěla udržet oheň, který zhasínal, snažila jsem se fukáním rozžhavit uhlíky a rozžehnout plamen. Chvillemi se to dařilo, ale nakonec začaly uhlíky zhasínat. Teprve tehdy mě napadlo, že je zapotřebí přinést nějaké palivo, aby mělo co planout.

† Rozněcováním žáru jsou slova - ale z nich nebude velký oheň a nestačí nadlouho.

Palivem je uskutečňování slov. To znamená činy milosrdenství vůči druhým nebo disciplínu vůči sobě i uskutečňování slibů Mně daných.

Ohněm je Moje působení, a ohništěm tvoje duše. Jakost plamene záleží na palivu, jaké dodáváš a kolik ho dodáváš.

Žárovíštěm - uhlím, které žhne - je Moje živá láska ve tvé duši.

Zanedbání je popel, který se navrstvuje a tlumí oheň.

Chyby jsou házení do ohniště něčeho, co není palivo, co zabírá prostor, kde má být palivo, a co ztěžuje spalování.

Hřích - to je voda, kterou hasíš.

*„Oči se jim otevřely a oni ho poznali... On jim však zmizel. I řekli si spolu: »Cožpak v nás nehořelo srdce, když s námi cestou mluvil, když nám vysvětloval Písma?« (...). Tehdy jim otevřel mysl k pochopení Písem.“ (Lk 24,31-32.45)*

**Čtvrtek 12. 2. 87, 10:30 h.**

- Co mám zapsat z toho přebývání v Tobě během modlitby?

† Že je dobré odevzdat se působení Mé lásky. Nedělat a neříkat nic, aby se neztratilo nic z toho, co Já konám v tobě. Aby se vlastním dotekem srdce, mysli či těla neoslabovaly doteky, jaké Já činím v tvé duši.

Bud' otevřená a nehybná, jako nástroj, který je možné naplňovat, aby sloužil hojnosti toho, co v něm je.

- To je vlitá kontemplace?

† Vlévám Moji lásku, Mé světlo do nástroje tvé duše, a ono tě proniká a naplňuje. A jsem v tobě.

- Jaká je hranice té proměny?

† Není žádná hranice. V tom spočívá radost a rozvoj, který trvá věčně. Rozvoj radosti přebývání ve Mně.

V každém člověku chci učinit maximálně mnoho. To, kolik učiním, záleží na stupni odevzdání se Mi.

**„Zbav stříbro strusky, bude pak dokonale očistěno.“** (Př 25,4)

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Świadectwo. Dziennik duchowy.*  
Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,  
Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.  
Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

## DUCHOVNÍ OBNOVA PRO KNĚZE I LAIKY NA TÉMA „ECHARISTIE“

Kláster Želiv • Neděle 9. srpna večer  
až středa 12. srpna 2020 poledne

Obnovu povede **P. Miloslav Kabrda**, zkušený exercitátor, který spravoval dlouhá léta farnosti v brněnské diecézi a od roku 2010 do roku 2016 sloužil jako spirituál v Arcibiskupském semináři v Praze.

**Denní program** sestává ze tří rozjímání, mše svatě, adorace, denní modlitby Církve a modlitby svatého růžence.

**Cena** za pokoj superior se snídaní: 600 Kč/os./noc, za pokoj economy se snídaní: 400 Kč/os./noc. Cena za oběd: 120 Kč, za večeři: 120 Kč. Bohu zasvěceným osobám rezervujeme samostatné pokoje. Kněží mají možnost sloužit soukromé mše svatě. Obnovu organizuje *Konfraternita adorujících kněží* a spolek *Pojďte a uvidíte*. **Přihlášky a informace** na tel. 606 627 636 nebo na e-mailu [pojdtEAUVIDITE@gmail.com](mailto:pojdtEAUVIDITE@gmail.com). Přihlášky přijímáme do naplnění kapacity.

*„Řekl jsem ti: »Pojď,« a ty jsi poslechl a přišel, abys setrval v záři mé eucharistické Tváře. Není pro tebe nic lepšího. Potřebuješ trávit čas v blízkosti mého eucharistického Srdce. Ve své přítomnosti dávám tvé duši vše, co chci, abys měl a abys poznal. Možná si to neuvědomuješ, když se to děje, ale časem objevíš plody a účinky tohoto času stráveného v mé přítomnosti.“*

(Z knihy *In Sinu Jesu - V tichu před Pánem*,  
vydané nakladatelstvím Hesperion)

## Svátost manželství - dokončení zamyšlení

olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera ze str. 2

už nikdy nevrátí. Znáám to podle sebe. Kolikrát jsem musel začínat znova. Asi budeš muset mít se mnou mnoho trpělivosti. Proto můžeš počítat i s mou trpělivostí. A kdyby se přece zdálo, že něco nedokážu v tvém jednání přijmout, chci se vrátet k dnešnímu dni a připomínat si, že jsem nebyl naivní, že jsem tě znal, a přece chtěl. Když tě přijímám, beru na sebe kus odpovědnosti za tvé štěstí a nejen na chvíli. Záleží mi na tom, abychom mohli být spolu šťastní věčně. A to je možné jen v nebi, když tam budeme oba. Budu tedy dělat všechno pro to, abych tam byl já, ale také budu pomáhat tobě k tomuto cíli. Nebudu po tobě chtít nic, čím bych tě vzdálil od nebe. Slibuji, že ti zachovám lásku, která se projeví skutky, z nichž vždy poznáš, že chci tvé dobro.

### Ježíš miloval až do posledního dechu

I manželům Pán Ježíš říká: *„Milujte se navzájem, jako já jsem miloval vás.“* To znamená: když máte v srdci Boha - Lásku, máte vždy důvod milovat. Přejde krize, únava, či špatná nálada? To je šance milovat jako Bůh, totiž jako první. *„Láska všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nad nikým nezoufá, všechno vydrží, nikdy nepřestává,“* píše apoštol Pavel. Jestli se mi bude někdy zdát, že jsem už miloval dost, že nyní jsi na řadě ty, pak se podívám na kříž. Ježíš miloval až do posledního dechu. Já ještě dýchám, proto nemám právo přestat. Pokračuji v lásce dál. *Slibuji ti úctu a věrnost* - ty chráníš lásku. Bez nich je láska ohrožená. Můj partner byl stvořen k obrazu Božímu, od křtu je chrámem Ducha Svatého, proto se k němu chovám jako ke Kristu. Úcta vyžaduje sebeovládání, abych druhého nezranil urážkou, ponižením, pomluvou či vyjevováním jeho chyb. Úcta respektuje důstojnost, čest a svobodu druhého. Velkorysým darováním se důstojnost neztrácí, ale roste.

### Bezpodmínečný a nerozlučitelný závazek

Kdo objevil štěstí lásky, přeje si, aby trvala věčně. Kdo si nechává zadní vrátka, kdo dává své lásce podmínky a ome-

zení, podkopává vzájemný vztah, protože nedaruje všechno. Vážně přijatý závazek manželské věrnosti je základem rodinné jistoty. Protože je bezpodmínečný, zavazuje i tehdy, kdyby partner svůj slib porušil. Platný sňatek je nerozlučitelný, protože to pramení z povahy manželství, a pro Církev i proto, že bere manželský slib vážně a věří mu. Slib věrnosti je rozšířen o zvláštní závazek: *„Nikdy tě neopustím a ponesu s tebou všechno dobré i zlé až do smrti.“* Skutečnou úctu si zaslouží všichni, kdo zachovávají tento slib i za těžkých podmínek, když přijde nemoc či neštěstí a druhý je třeba jen na obtíž. Ale mohl by slušný člověk nechat na holičkách milovaného, když jej potká neštěstí? Manželská láska není sobectví ve dvou, kdy miluji proto, abych vyvolal odpověď a dosáhl zisku, příjemnosti či služby. Manželská láska je oboustranná a přináší potěšení, radost a štěstí, ale musí být darem bez vypočítavosti. Když roste, touží se rozdávat a chce být plodná. Těší se na děti, které jistě přinesou starosti a určitá omezení, ale vedou k dalšímu rozvoji, když se objeví nový rozměr lásky v otcovství a mateřství. Už nežijí jen pro sebe, ale společně pro děti. Zkušenost ukazuje, že ochotné přijetí dětí rozšiřuje srdce rodičů.

### Rodina je společenství

Rodina je nová skutečnost. Z dvojice vzniklo společenství, manžel se stal otcem a manželka matkou. Je přítomen třetí. Otec se učí vyrovnávat s tím, že matka věnuje pozornost dítěti. To však není důvod k žárlivosti. Dítě - plod vzájemné lásky, nebude rozdělovat, pokud budou i nadále dávat jeden druhému celou svou lásku a společně ji pak dávat dětem. Žádný nebude získávat děti na svou stranu, ale matka povede děti k otci a otec se bude radovat z lásky dětí k matce. Těžko vychovává jeden z rodičů, pokud je sám na to, aby lásku dítěti dával i vyžadoval. Výsledkem takové výchovy může být láska sobecká: miluji tě proto, abys ty miloval mě. Zatímco matka vedoucí dítě k otci a otec k matce, mohou prakticky ukazovat, že láska je nezištné směřování k třetímu, ne půjčka za oplátku.

Rodinu může potkat bolest, že nemohou mít vlastní děti. Najdou-li odvahu k přijetí za vlastní nebo do pěstounské péče dětí bez rodičů, jejich srdce se mohutně rozšíří. Podobně i postižené dítě může být pro manželství zkouškou, ale pokud je plně přijato, je cestou k objevení zvláštní hloubky lásky.

### Výchova dětí

K povinností rodičů patří křesťanská výchova. Jejím cílem jsou děti vychované v samostatné a odpovědné lidi, dobré křesťany. Není to úkol lehký, ale když se podaří, je to nejlepší vysvědčení rodičů. „*Nikdo nedá, co sám nemá,*“ říká stará moudrost. Nejvíce to asi platí o učitelích a vychovatelích. Jiní říkají: „*To, co jsi, křičí tak hlasitě, že neslyším to, co říkáš.*“ I rodiče vychovávají především tím, čím jsou, co mají v sobě, co vyzařují, jaké prostředí vytvářejí. Malé dítě mnohému nerozumí, ale vnímá a pamatuje si. Přebírá vzorce jednání. Největší díl výchovy se zvládá v předškolním věku, včetně výchovně významné doby ještě před narozením. Harmonie manželů, pokoj a radost, ale i kázeň a řád, stejně jako důvěrný život s Bohem v době, kdy se čeká narození dítěte, jsou nezaplátitelnou investicí do budoucnosti dítěte i dalších generací. Při výchově dětí nejde o to, abychom z nich vychovali naše kopie či bezchybné stroje, ale abychom jim vstúpili smysl pro odpovědnost, řád a spravedlnost, ale i sociální návyky, ohled na druhé, schopnost se rozdělit a nesobecky pomáhat (to se daří nejlépe v početnější rodině), ochotu pracovat na sobě, umět přijmout prohru a s vytrvalostí a trpělivostí znovu začínat. Jestli se v náboženské oblasti podaří vybudovat upřímné přátelství s Bohem a vzbudit touhu líbit se mu, podařilo se to nejdůležitější.

Křesťanští rodiče nechají své děti co nejdříve pokřtít. Ke křtu vyberou kmotry, kteří jim budou pomáhat s náboženskou výchovou dětí. Proto to mají být katolíci, kteří jsou biřmovaní (teprve biřmováním se získává právo na kmotrovství), a také podle víry žijí, aby mohli být dobrým příkladem.

### Rodina jako domácí církev

Posvátnost rodiny zazáří, když rodina žije jako domácí církev, jako společenství víry, které staví na Božím slově, které se nejen v rodině čte, ale i uvádí ve

## Pařížský arcibiskup k zákonu o bioetice: „Nestoudnost“

Bez diplomatického slovíčkaření se vyjádřil pařížský arcibiskup Michel Aupetit k plánu francouzské exekutivy schválit kontroverzní zákon o bioetice ještě před parlamentními prázdninami.

„*Jaká nestoudnost, naše země právě prošla zdravotní krizí, která ji srazila na kolena, a vládní prioritou je schválení návrhu zákona o bioetice Národním shromážděním,*“ začíná svůj fejeton pro deník *Le Figaro* (30. 6. 2020) arcibiskup Aupetit. Do veřejné debaty vstupuje nejen z pozice morální autority, ale také jako lékař s dvěma desetiletími praxe. Hlasování o těchto nových normách v červencových dnech se podle něj rovná protlačení série zákonů, které se týkají „*samotné podstaty našeho lidství*“. Podivuje se proto náhlému spěchu s jejich schválením, stejně jako jej během pandemie překvapoval přednostní přístup k potrátům – a to v situaci, kdy se v druhém plánu ocitají i lidé s infarktem.

Pandemie „*nám připomněla naši zranitelnost, nezbytnost návratu k jisté strážlivosti, bohatství a křehkost rodinných vazeb, a hledíme, vláda pojala úmysl uzavřít urychleně debatu nad tímto návrhem zákona, jako by se nic nestalo,*“ píše arcibiskup Aupetit. Přitom, jak dále konstatuje, tento zákon „*otřásá rodovými vztahy, jež strukturují lidskou bytost, banalizuje lidská embrya, která mohou být tříděna, analyzována a vyhazována jako libovolné konzumní předměty, připouští umělou produkci ga-*

*met, s cílem přizívat mýtus o plození bez sexu*“. Zákon chce vážně modifikovat otázky vlastní naší civilizaci, zásady lidské důstojnosti, života a zdraví. A navíc navrhuje plánovitě zbavit dítě otce a rodinného prostředí.

Arcibiskup Aupetit si všímá hlavního argumentu, na nějž se tvůrci zákona odvolávají, totiž zásady rovnosti, a navrhuje přezkoumat, jak je toto pravidlo dodržováno v jiných oblastech. Odvolává se přitom ke zkušenosti minulých měsíců, poukazuje na situaci ve zdravotnictví, kterou jako někdejší lékař velmi dobře zná. Připomíná osud lidí v pokročilém věku, kteří se nechávali umírat bez rozloučení s rodinou, v naprosté osamělosti a zanedbaní po hygienické stránce, protože situace v domovech důchodců je tristní.

Podle pařížského arcibiskupa nový zákon vážně narušuje také zásadu rovnosti ve vztahu k dětem, které se v této situaci narodí. Vybízí členy parlamentu, aby si představili situaci mladého člověka, který si uvědomí, že začátek jeho života provázelo násilí, neboť byl plánovitě zbaven otce, anebo se mohl stát nadbytečným embryem, určeným buď pro vědecký výzkum, nebo k vyhození. Arcibiskup Aupetit proto apeluje na vládu, aby odmítla návrh tohoto zákona, který je nespravedlivý a neřídí se zásadou rovnosti, a začala se zabývat skutečnými problémy Francouzů.

Zdroj: [www.vaticannews.va/cs.html](http://www.vaticannews.va/cs.html),  
1. 7. 2020

skutek a navzájem se o duchovní zkušenosti dělí. Společenství, které se modlí, které počítá s Bohem, chce se mu líbit a oslavovat ho, přivádí k němu další. I v rodinné církvi má své místo oběť. Každá bolest či nezdar nebo dobrovolné ovládnutí se může spojit s Ježíšovou obětí a darovat Bohu jako dar lásky. Přináší to požehnání a posvěcení domova i povznášející radost. Mnozí rodiče mají dobré zkušenosti s tím, jak pro jednotlivé členy rodiny účinně vyprošovali Boží

dary, když k modlitbám přidali dobrovolnou oběť z lásky. Skvělou zkušenost mají někteří také s tím, že svou rodinu svěřili Bohu, třeba formou zasvěcení rodiny. Spokojený je ten, kdo naplnil svůj program udělat druhého šťastným. Kdo nečekal nic pro sebe a toužil jen rozdávat, je vždy spokojený, protože nakonec dostal víc, než čekal.

TS ČBK, 7. 7. 2020  
(Redakčně upraveno)

## Nejkrásnější květ ráje (13)

### STÁNKU DUCHA SVATÉHO

#### PŘEDSTAVENÍ PANNY MARIE V CHRÁMU

„Slyš, dčero, hled' a nastav ucho, zapomeň na svůj lid a na otcovský dům, potom král zatouží po tvé kráse.“ (Ž 45,11–12)

Podle tradice, která je blízká srdci křesťana, Svatá Panna ve svých třech letech byla pobídnuta Duchem Svatým, aby se zcela zasvětila Bohu v jeruzalémském chrámě. Panna Maria se zcela zřekla sebe a zasvětila Bohu své tělo slibem čistoty, svoji vůli slibem poslušnosti a zřeknutí se čehokoliv z tohoto světa slibem chudoby.

Je zcela nemožné říci, s jakou dokonalostí, s jakou horlivostí učinila toto zasvěcení Nejvyššímu Bohu, a jak na toto sebeodevzdání pohlédl její Stvořitel. Vznešená Panna mohla vskutku říci s žalmistou: „Pán je můj dědičný podíl a kalich; tys ten, jenž uděl můj zachovávaš. Podíl mi připadl v rozkošném kraji; moje dědictví též mi se líbí.“ (Ž 16,5–6)<sup>(1)</sup>

Nejmocnější Bůh mohl na toto odpověď své milované Nevěště jen tím nejvyšším darem. Můžeme tedy věřit, že v okamžiku představení v chrámě byla Panna Maria obdařena nepozorovaně Duchem Svatým tak, že v ni vtiskl zvláštní milost, která ji povznesla na vyšší stupeň svatosti. Stejně se tak stalo i v dalších okamžicích jejího života, jako bylo při Zvěstování a Ježíšově smrti na kříži.

\* \* \*

V den představení v chrámě Panna Maria započala pokorný skrytý život, v němž praktikováním těch nejušlechtlejších ctností získala takový stupeň svatosti, ke kterému byla předurčena jako Matka Slova a neoddělitelná průvodkyně Vykupitele. Neúnavně setrvala s pozorností ve škole Ducha Svatého a se žárlivou péčí uchovávala jeho slova ve své duši: „Já ji přivábím, vyvedu ji na poušť a mluvití jí budu k srdci.“ (Oz 2,16)<sup>(2)</sup>

Celý čas, po který pobývala v chrámě, trávila cvičením ctností. Zde, v tichosti a samotě, mohla vystupovat po mystickém žebří kontempace a rozmlouvat se svým Milovaným; naslouchat jeho hlasu s něž-

nou láskou: „Ukaž mi svou tvář, promluv na mne; neboť máš hlas sladký a tvář působnou.“ (Pís 2,14)

Zde také při vytrvalém čtení Písma svatého rozjímal nad životem slíbeného Mešiasa a při pohledu na jeho budoucí utrpení dala průchod tomu nejněžnějšímu prožívání soucitu. „Útroby se mi chvějí; srdce se ve mně obrací.“ (Pláč 1,20) Zde konala skutky pokání a lásky k bližním, takže dokonce zhotovovala šaty pro chudé a také kněžský oděv pro bohoslužbu v chrámě, kde se konala zákonitá oběť, předobraz Nejsvětější oběti na Kříži.

\* \* \*

Mariin život v chrámě může sloužit jako vzor pro konání nejen zasvěceným osobám, ale také lidem ve světě.

Ti první mohou jen pohlédět na tento nejlepší vzor, aby podle Panny Marie často obnovovali ve svém srdci obětování sebe Bohu obnovením svých řeholních slibů. Ať tedy rozjímají, jak žárlivě budoucí Matka Boží střežila bílý květ své čistoty, jak se vyhýbala světským radostem a zábavám, s jakou připraveností a svědomitostí byla poslušna Božím příkázáním.

Lidé ve světě se mohou také učit z příkladu Matky Boží – někdy se stáhnout do ústraní a rozjímat nad pravdami víry. Ať mají tedy na mysli, že světské věci pomíjejí jako dech a že čas, který není stráven ve službě Bohu, není dobře využitý. „Šťastný lid, jemuž se takto daří, šťastný lid, jehož Bůh je Hospodin.“ (Ž 144,15)

#### PŘÍKLAD - SV. PAVEL OD KŘÍŽE

Svatý Pavel od Kříže, zakladatel Společenství utrpení Ježíše Krista neboli kongregace pasionistů, byl jedním z největších ctitelů utrpení našeho Pána Ježíše Krista a bolesti Panny Marie. Vytrvalým rozjímáním nad utrpením Pána Ježíše a Panny Marie a svým pokáním a umrtvováním si také zasloužil obdržet vysoký stupeň svatosti. Říkal, že kdokoli přichází k ukřížovanému Pánu, najde také blahoslavenou Pannu, neboť kde je Syn, je také Matka. Vskutku, jedním z plodů této velké úcty k utrpení Ježíšově, kterou ve svém mládí získal u kří-

že, byl také velký soucit s bolestmi Panny Marie, takže nemohl rozjímat nad Ježíšovým utrpením bez prolévání slz nad těmi bolestmi, které prožívala jeho Matka.

Jak potěšující byly tyto projevy soucitu s blahoslavenou Pannou, je ukázáno na mnoha zjeveních, kdy tomuto věrnému služebníku dala nahlížet utrpení, které podstoupila se svým Synem. Jen těžko můžeme popsat, jak tato zjevení sv. Pavla utvrdila v horlivosti; jak velké světlo obdržel při rozjímání nad dílem našeho vykoupění a jak velkou horlivost vložil do své zbožnosti, a vůči všem, se kterými se setkal, aby pokročili na pravé cestě svatosti.

Jsou také zaznamenány výjimečné události spojené s touto úctou k bolesti Panny Marie. Jednoho roku, na Velký pátek, se chtěl zřici jídla, které dovozovala pravidla řádu, přestože ležel nemocen ve své cele. Když kdosi trval na tom, aby se alespoň trochu posílil, on, maje na paměti bolesti Panny Marie, zvolal: „Ó drahá Matko, tento den jsi stála pod křížem plna žalu a nebyl zde nikdo, kdo by tě těšil!“ Později byl schopen dojít do kaple, kde mohl plně vyjádřit svou lásku před Nejsvětější svátostí.

Když se přiblížil čas smrti sv. Pavla od Kříže, Panna Maria se mu opět zjevila v doprovodu andělského kůru a pozvala jej do nebe. Byl naplněn radostí z tohoto pozvání a svou svatou duší vydechl v roce 1775. Slova žalmisty tak byla v něm potvrzena: „Kdo seji v slzách, sklízejí se zpěvem.“ (Ž 126,5)

#### MODLITBA

Ó Panno Maria, Tvé srdce, jako drahocenná schrána, bylo naplněno během přebývání v chrámě tou nejsladší vůní dobrých skutků. Vypros mi, prosím, abych věrně sloužil Ježíši Kristu, Tvému Synu, po všechny dny svého života a zemřel v jeho svaté službě. Amen.

#### STÁNKU VYVOLENÝ

##### NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE

„V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěšně se odebrala do hornaté krajiny, do jednoho judského města. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu.“ (Lk 1,39–40)

Sotva se nejsvětější Panna dozvěděla od archanděla Gabriela, že její sestřenice Alžběta je již šestý měsíc v pozeňnaném stavu, ihned, pobídnuta Duchem Svatým, se vydala na cestu k ní, aby jí pomohla a ulehčila svou přítomností.

Můžeme předpokládat, že ji provázel sv. Josef, který dle Zákona byl jejím skutečným manželem před Zvěstováním. Pro tento svatý manželský pár to bylo podnětem pro jejich milující srdce, aby opustili svůj domov a spěchali, jak jim Duch Svatý vnukl. Tím také Panna Maria započala svoji úlohu Prostřednice mezi Ježíšem Kristem a lidstvem, když přinesla Alžbětě a sv. Janu Křtiteli milosti, které Spasitel určil pro tyto dvě svaté osoby.

Obdivuj, ó moje duše, připravenost Panny Marie odpovědět na vniknutí Ducha Svatého. Zvaž horlivost, s jakou následovala podnět z nebe navzdory únavě a nepohodlí z dlouhé cesty. Ó, jak byla Alžběta v údivu a měla důvod zvolat: „Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána?“ (Lk 1,43)

\* \* \*

Radost Alžběty a Janův pozdrav jsou viditelnými důkazy bohatého pozeňnaní, které Panna Maria přinesla duším Předchůdce a jeho matky. Při této události také Svatá Panna ukázala, že je skutečnou pokladnicí a rozdělovatelkou nebeských milostí a vždy také bude až do konce věků.

Svaté Písmo nás učí, že když schrána úmluvy přišla do domu Obed-Edoma, Bůh pozeňnal tento dům a všechny zde přítomné. (srov. 1 Par 13,13-14) Podobně také, když jen co Neposkvrněná Panna vstoupila do domu Alžběty, Duch Svatý začal vylévat své nejvybranější milosti na členy této rodiny: sv. Jan byl očištěn od dědičného hříchu, jeho matka obdržela rozmnožení milosti a Zachariáš obdržel, třebaže později, dar proroctví.

Pannu Marii můžeme tedy oprávněně přirovnat k poli, na kterém je ukryt poklad. (srov. Mt 13,44) Tímto pokladem není nikdo jiný než Ježíš Kristus, Původce všeho dobra, který se vtělil v neposkvrněném lůně Panny Marie a který v ní vždy přebývá v plnosti milostí. Můžeme tedy pravdivě říci, že „všecka milost k životu pravdy“<sup>(3)</sup> se nalézá u Panny Marie.

Pokud tedy chceme být v Boží milosti, pokud chceme najít Pána Ježíše, mu-

síme jej hledat skrze Pannu Marii, neboť je psáno o třech mudrcích, že nenašli Mešiáše slíbeného proroky nikde jinde než v náručí jeho blahoslavené Matky: „Vešli tedy do příbytku, uviděli dítě s jeho matkou Marií.“ (Mt 2,11)

\* \* \*

Anděl pozdravil Pannu Marii jako milostiplnou; nyní je to sv. Alžběta, která vzdává chválu Matce Boží: „Pozeňnaná jsi mezi ženami a pozeňnaný plod života tvého!“ (Lk 1,42) Země i nebe sjednotily svůj hlas, aby pozdravily Pannu Marii pozeňnanou nejen v očích Boha, ale také v očích lidí, neboť skrze ni k nám přicházejí všechny milosti.

V tomto okamžiku také Panna Maria zapěla krásný chvalozpěv „Magnificat“, který je zaznamenán na prvních stránkách Nového zákona. Svatá Panna procky vyjádřila své pocity vděčnosti a lásky k všemohoucímu Bohu, který ji vyvolil, aby v ní a skrze ni byly vykonány podivuhodné věci.

Rozjíměj, ó má duše, tyto obdivuhodné pocity, které vyzařují z tohoto chvalozpěvu; pohlédni, jak se Panna Maria odevzdala bez zaváhání do vůle Nejvyššího a pokorně přiznala svou vlastní nicotnost. Tím se také stala ještě milejší Božímu Srdci, které má zalíbení v pokorných a chudých.

#### PŘÍKLAD - SV. JANA FRÉMIOT DE CHANTAL

Svatá Jana Frémiot de Chantal poté, co ovdověla, zasvětila svůj čas skutkům zbožnosti a milosrdenství a ve všem hledala pouze slávu Boží. Když jí její duchovní vůdce, sv. František Saleský, sdělil, že je to vůle Boží, aby opustila svět a zasvětila se Bohu, přijala, že tento příkaz přichází od samotného Boha. Tak velká byla její statečnost nést toto povolání, že neváhala opustit svůj domov, a nedbala ani svého syna, který, když neuspěl svými naléhavými prosbami, aby změnila své rozhodnutí, vrhl se přes práh domu.

Když takto odešla ze světa s několika svými přítelkyněmi, světila se do duchovní péče sv. Františka Saleského a založila kongregaci, kterou tento svatý biskup nazval „Navštívení“. Počátek této nové kongregace byl složitý, neboť sestry byly

velice chudé, a někdy dokonce samy potřebovaly od jiných každodenní obživu.

K tomu také nepřátelé zvenčí neustále ohrožovali působení kláštera. Avšak sestry toto vše statečně nesly v důvěře v Boha i díky láskyplnému povzbuzení sv. Františka a sloužily tak svému nebeskému Ženichovi s velkou zbožností. K pěstování těchto nádherných ctností jako je láska, pokora, prostota a trpělivost přidaly také něžnou lásku k Panně Marii, aby tak dosáhly ještě užšího spojení s Bohem, který je konec všech věcí.

Velké byly milosti, které kongregace obdržela díky této zbožnosti. Svatý František sám dosáhl takového stupně dokonalosti, že si sv. Jana přála složit slib konání všeho, co je nejdokonalejší. Takový svatý život přispěl k tomu, že kongregace obdržela nebeské pozeňnaní. A skutečně, počet sester se tak zvětšil, že sv. Jana byla pozvána založit klášter další. Svatá zakladatelka se žárlivě sama věnovala tomuto dílu a navzdory mnoha obtížím nakonec viděla své úsilí korunováno úspěchem.

Zemřela svatou smrtí v Moulins dne 13. prosince 1641. Pod vedením Panny Marie řád Navštívení brzo v Církvi zkvétal a vyslal do nebe mnoho svatých duší, mezi kterými musí být jmenována sv. Markéta Alacoque, které náš Pán zjevil, jak jej potěšuje úcta k jeho Nejsvětějšímu Srdci.

#### MODLITBA

Ó Maria, Stánku vyvolený, Pokladnice božských milostí, navštiv mou duši a přines s sebou Ježíše, svého jediného Syna. Přispěj, abych s jeho pomocí utišil bouřlivé vášně a aby všechny síly mé duše mohly vydechnout vůni jen těch nejlepších ctností. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 156-167

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

#### Poznámky:

(1) Překlad Dr. Hejčla.

(2) Překlad Dr. Hejčla.

(3) Sir 24,25 (překlad Dr. Hejčla).

## Podivuhodný život Mariam Baouardy (1846–1878) – 6. část

NÁVRAT DO KARMELU V PAU

5. listopad 1872

Sestra Mariam tam zůstala dva roky. Její extáze pokračovaly, také její vnuknutí a její předtuchy. Všechno se spojilo, protože v Bayonne se dostavila nevole. Jednota, srdečnost a láska, které se při zakládání tolik vyskytovaly, zmizely a nedostatkem peněz malé společenství stále více spělo k zániku. Čas rozpuštění se naplňoval. Žadatelky byly posílány na jiná místa. Matka Veronika zavřela Karmel v Bayonne, kde žila pět let, a vrátila se zpět do Pau. „Teď se odstranilo všechno z cesty; Pán chce, aby ses odteď jmenovala sestra Marie Terezie od Ježíše a nikoliv už Veronika,“ oznámila jí sestra Marie od Ukřižovaného Ježíše v jedné extázi: „Buď stále malá, velmi malá, protože pro malé je vždycky místo.“

Udalosti, které nyní následovaly, dávaly tušit, že neúspěchy a zkoušky, které zažila Mariam v Indii, byly součástí Božího plánu, aby vedly k založení Karmelu v Betlémě, neboť už od svého příchodu do Pau o tom přemýšlela. Ale všichni, jimž se o tom zmínila, byli od zklamání v Mangalore velmi zdrženliví.

To přimělo převorku z Mangalore, aby tísněna pocity a plná lítosti napsala: „Všechno, co se stalo, Ježíš chtěl. Jeho jméno budiž pochváleno, Bůh to všechno dopustil.“ Byla přesvědčena, že její ubohé sestry v Indii, zaslepené ďáblem a aniž by chtěly, byly nástroji ve službě Božího plánu.

Založení Karmelu v Betlémě však neřešilo jednu podstatnou otázku: Jak najít potřebné prostředky, aby se dal takový projekt uskutečnit? K tomu se ještě připojila představa malé arabské sestry o rozsáhlé budově, kterou by měly karmelitky v Betlémě obývat! Když se modlila před Nejsvětější svátostí, zasáhla Boží Prozřetelnost: Jedna mladá paní z Pale, Berta von Artigaux, vnučka knížete von Saint-Bricq, jí navrhla, aniž by Mariam o to předem prosila, že bude financovat založení Karmelu v Betlémě, jestliže s tím

bude její zpovědník souhlasit. P. Estrate souhlasil, ale bylo potřebné ještě svolení Svatého stolce.

### Podobnost s Mariettou z Libanonu

Když jsem se dověděla, jak se Mariam Baouardy při zakládání obou Karmelů dávala věst, zjistila jsem podobnost s Mariettou, vizionářkou z Aleppa. Během klanění před Nejsvětější svátostí zařídil Pán také u ní různé etapy jejího života a řídil její rozhodnutí tím, že jí z její malé oratoře v Aleppu dovedl do konventu ve Svaté zemi, potom do jednoho kláštera v Maroku a nakonec do Libanonu do Breige, aniž by to bylo její osobní rozhodnutí. Vedena Prozřetelností našla vždycky potřebnou materiální pomoc díky dobrodincům, kteří jí vstoupili do cesty právě tehdy, když jí Pán volal. Sděbila nám, že byla často nucena, aby se modlila za klášter sester adorací před Nejsvětější svátostí o nutné a velké náklady, a že byla sama překvapena, když zažila, že potřebná suma, téměř na haléř, jí byla darována velkorysími dárci ze zahraničí, z Libanonu nebo ze Sýrie; suma, kterou Ježíši v modlitbě před Nejsvětější svátostí předtím plná důvěry předložila, a jemu vše odevzdala. Někdy nedostala odpověď na výdaje nebo přestavby, které považovala za oprávněné. Potom od nich s lehkým srdcem upustila a velmi brzy se jí dostalo řešení, které bylo mnohem rozumnější, mnohem jednodušší a na které nepomyslela ani ona ani její sestry.

### Také Mariam nevyvíjela žádný tlak a žila v odevzdanosti a důvěře

„Z této doby pocházejí její nejkrásnější písně a její podivuhodně prozřetelné, jasné básně,“ říká René Schwob. „Ta podstata spočívá totiž v moudrosti, kte-

rou jí vnukl Duch Svatý. Ona poskytuje krásný předobraz vědění, které přesahuje všechno vědění a je vyživováno jenom kontemplací.“

Posedlost, poslušnost, pronásledování a bolest, všechny tyto zkoušky slouží jenom k tomu, aby hlouběji zakotvila v pokoře a lásce k bližnímu.

Mons. Lacroix, diecézní biskup, otálel s odesláním vyslance do Říma – až do onoho 20. července 1874, kdy sloužil mši svatou o svátku sv. Eliáše v přítomnosti P. Estrateho, abbého Saint Guilyho a Berthy von Artigaux a kdy sestra Marie od Ukřižovaného Ježíše upadla do extáze, vrhla se mu k nohám a vroucně prosila: „Musí se napsat do Říma!“ Potom se obrátila na abbého Saint Guilyho a řekla mu: „Napiš dopis a pan biskup ať ho podepíše.“ Mohlo to vypadat neuvěřitelně, Mons. Lacroix byl otřesen a nařídil svému abbému, aby psal, pak podepsal dopis a na místě nechal odeslat do Říma...

Odtud nepřišla žádná odpověď! Náhodou se dověděli, že patriarcha Jeruzaléma prohlásil, že takovému klášteru není příliš nakloněný, protože se bojí, že by musel finančně přispět.

Během jiné extáze, dne 7. září 1874, řekla sestra Maria od Ukřižovaného Ježíše své převorce, aby se kanovník Bordachar co nejdříve vydal do Říma, aby prosba nebyla odmítnuta. Biskup Lacroix byl ihned informován, dal svoje svolení a dosáhl, že „negativní rozhodnutí“, které už bylo připraveno k odeslání do Pau, bylo zrušeno... Aniž by předstoupil před generální shromáždění kardinálů, které měl 20. června konzultovat, odsouhlasil papež „pozitivní rozhodnutí“ osobně s těmito slovy: „Ať tyto děti začnou s naším požehnáním“ a dodal k tomu: „Cožpak nejsem více než všichni tito kardinálové? Podejte mi to rozhodnutí!“ A ihned je podepsal...

(Pokračování)  
Z Maria heute 10/2017 přeložil -mp-  
(Redakčně upraveno)



# Čtvrtstoletí poutního místa Českomoravské Fatimy v Koclířově

*Poutní místo na pomezí Čech a Moravy v Koclířově u Svitav spravuje Světový apoštolát Fatimy - Fatimský apoštolát v ČR, který byl založen v roce 1990 ve Šlapanicích u Brna a následně působil v Třebíči. V roce 1995 byly aktivity přesunuty do objektu bývalého kláštera v Koclířově u Svitav, kde na první srpnovou mariánskou sobotu poutní místo požehnal a otevřel královéhradecký arcibiskup Mons. Karel Otčenášek.*

## „Fiat“ řekni své „Ano“

Fatimský apoštolát v ČR vznikl opravdu nezvyklým způsobem. Když působil Mons. Pavel Dokládál ve Šlapanicích u Brna, jednoho dne za ním přišel kněz z Německa, Dr. Beer, a zeptal se, zdali přijme Pannu Marii. Existovaly dvě možnosti, buď říci: „Ja“, nebo „Nein“. Mons. Pavel Dokládál řekl: „Ja“, a německý kněz ho jmenoval národním prezidentem Fatimského apoštolátu pro Českou republiku a poté bez dalšího vysvětlování odešel. Takto byl založen Fatimský apoštolát v ČR. Až postupem času se zjistilo a ukázalo, jak důležité toto přijetí bylo a kolik požehnání naší Církvi přineslo.

## První kroky v Koclířově

První kroky v Koclířově se pojí se slavností sv. Petra a Pavla 29. 6. 1995. V Koclířově byl jen opuštěný klášter školských sester sv. Františka s kostelem, vše bylo prázdné a kde nebyl vyasfaltovaný chodník, byla metr vysoká tráva. Otce Doklá-

da vítali dva farníci, z nichž jeden řekl: „Kvůli mně jste tu chodit nemusel, já už odcházím do domova důchodců.“ I po tomto přivítání nakonec došlo o měsíc později na první mariánskou sobotu v srpnu (5. 8. 1995), k otevření a požehnání poutního místa Českomoravské Fatimy v Koclířově otcem arcibiskupem Karlem Otčenáškem.

## Cesta s Pannou Marií

Panna Maria ve Fatimě sestře Lucii při poselství 13. června 1917 řekla: „*Mé Neposkvrněné Srdce bude tvým útočištěm a cestou, která tě povede k Bohu.*“ Tak tomu bylo i zde v Koclířově. Ačkoliv se začínalo s holýma rukama, Panna Maria si vždy nějakým způsobem našla cestu. Lidé brzy začali přinášet, co bylo potřeba, a také přispívat k tomu, aby se poutní místo mohlo rozrůstat a dostávat dnešní podobu, a to nejen finančně a hmotně, ale především službou a obětmi, které jsou dnes stejně tak potřebné jako před 25 lety: „*Žeň je sice hojná, ale dělníků málo.*“



*Logo Světového apoštolátu Fatimy - ORBIS UNUS ORANS - MODLITBA SJEDNOCUJE SVĚT - s Pannou Marií Fatimskou a fatimskými vizionáři Lucií, Hyacintou a Františkem*

*Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“ (Mt 9,37-38)*

## Význam Fatimského apoštolátu

Světový apoštolát Fatimy je mezinárodní hnutí, tedy společenství věřících s právní subjektivitou, působící v univerzální katolické církvi. Hlavním posláním tohoto mariánského hnutí je evangelizace a šíření autentického poselství Fatimy. Světový apoštolát Fatimy je tvořen jednotlivými členy, kteří žijí v různých místech světa, tedy i naší země a následují zásady hnutí: nabízet Bohu oběti, které vyžadují plnění každodenních povinností, každý den se modlit svatý růženec, nosit hnědý škapulíř Panny Marie Karmelské a vykonat pět prvních mariánských sobot v měsíci.

## Poutní areál a zajímavá místa v Českomoravské Fatimě

Poutní areál má mnoho co nabídnout jak pro odpočinek těla, tak i duše. Bývalý klášter nyní slouží pro ubytování hostů a poutníků (s více než 100 lůžky), nachází se zde recepce, společenské místnosti, dětská klubovna, prodejna knih a upomínkových předmětů Pastýř, a také klášterní kavárna a cukrárna s domácí výrobou zákusků a koláčů. Klášter je propojen s kostelem sv. Alfonse a Panny Marie Fatimské, kam má poutník přístup 24 hodin denně a kde se také nacházejí relikvie svatých pasáček Františka a Hyacinty Martových a od roku 2017 i relikviář s ostatky sv. Jana Pavla II., který zhotovil sochař Daniel Ignác Trubač. Při vstupu do poutního are-



*Bývalý klášter školských sester sv. Františka - dnes národní centrum Fatimského apoštolátu v ČR*

álu najdete kapli Panny Marie Nazaretské s velkou fotografií arcibiskupa Karla Otčenáška, který poutní místo otevřel a posvětil. Při vstupu do areálu sv. Jana Pavla II. nepřehlédnete jeho sochu, která vítá každého přicházejícího poutníka. Centrální místo areálu tvoří tribuna, kde bývají v letních měsících slaveny první mariánské soboty, na které se sjíždějí poutníci z celé České republiky. Nad areálem se také nachází křížová cesta, která kromě duchovního obdarování skýtá krásný výhled na celé koclířovské údolí. Dále v areálu uvidíte památník českobudějovického biskupa ThDr. Josefa Hloucha, který byl v Koclířově v letech 1963–1968 internován (nyní probíhá proces jeho beatifikace). Pod památníkem se nachází buková alej *Minutěnka*, pojmenovaná podle knižky každodenních rozjímání, kterou zde biskup Hlouch napsal. V aleji je také umístěn sochařský meditativní komplex – *Memoriál Fatimy* – dílo Milivoje Husáka, které ztvárňuje po ideové a obsahové stránce události související s obsahem zjevení Panny Marie v roce 1917 třem dětem v Portugalsku ve vesnici Fatima. Dále můžete projít klášterními zahradami kolem Lurdské jeskyně až na nádvoří, kde se můžete v klášterní cukrárně občerstvit. Zde se také nachází Modrý kříž s Pannou Marií, který připomíná události v Medžugorje. V parčíku před vchodem do hlavní budovy kláštera byl 5. října 2013 slavnost-

ně odhalen a posvěcen památník Anděla pro ČR a pasáčeků, kopie z Aljustrelu ve Fatimě (místa zjevení anděla v roce 1916). Projekt v moderaci Milivoje Husáka realizoval Milan Kupkár z Tasovic.

### **Akce a poutě ČM Fatimy v Koclířově i v zahraničí**

V Českomoravské Fatimě v Koclířově probíhá celoročně několik desítek akcí. Mezi ty pravidelné patří zejména slavení prvních mariánských sobot v měsíci s celodenním programem a hlavním pozvaným hostem a slavení Fatimských dnů vždy 13. dne v měsíci. Kromě toho zde probíhá řada seminářů, duchovních obnov a exercicií, mezi něž patří např. každoroční víkendový seminář a exercicie se známým exorcistou z Malty P. Eliášem Vellou a letní exercicie pro mládež a rodiny s dětmi se současným nástupcem P. Josepha Billa, otcem Josephem Jilsonem. V minulosti zde také vedl duchovní obnovu například indický kněz P. James Manjackal či rektor poutního místa z Fatimy, Mons. Luciano Guerra, a z Medžugorje, P. Fra Marinko Šakota. Kromě toho probíhají v Koclířově v průběhu roku semináře, prázdninové programy pro děti a rodiny atd. Fatimský apoštolát v ČR také pořádá každoročně pravidelné poutě v naší vlasti (např. pouť ke sv. Zdislavě do Jablonného v Podještědí, k Pražskému Jezulátku, na Velehrad, do Staré

Boleslavi apod.), ale také do zahraničí (Fatima, Medžugorje, Svatá země, Turzovka a další).

### **Tři významné roky – 2015, 2017 a 2019**

Tyto tři roky jsou velmi významné pro naši vlast i naši církev. Rok 2015 byl rokem příprav na Národní eucharistický kongres, který vyvrcholil 17. října 2015 v Brně „smlouvou novou a věčnou mezi Bohem a naší zemí“. V roce 2017 jsme si připomněli 100 let od zjevení Panny Marie ve Fatimě a po národní pouti České republiky do Fatimy a následném putování milostné sochy Panny Marie Fatimské českými a moravskými katedrálami a poutními místy byla naše země svěřena a zasvěcena Neposkrvněnému Srdci Panny Marie. Zasvěcení vykonal Dominik kardinál Duka 7. října 2017 v Koclířově u Svitav. Třetím významným rokem je rok 2019, kdy byla vykonána národní pouť pokání, smíru a návratu ke křesťanským kořenům do srdce římskokatolické církve – věčného města Říma – u příležitosti 30 let od svatořečení sv. Anežky České a daru svobody. Dne 13. listopadu 2019 byl předán papeži Františkovi dar Koruny sv. Anežky České s mnoha tisíci podpisy – otisky jako trvalé znamení věrnosti katolické církve České republiky. Tento dar je trvale umístěn v bazilice sv. Petra v Římě, v kapli evropských patronů.

Mnozí znají sen sv. Dona Boska, kde se Církev – loď, na jejíž přídi je Svatý otec – houpe v bouřích a nástrahách tohoto světa. Jedinou záchranou je připoutání se ke dvěma sloupům, na jejichž vrcholu je Eucharistie a Panna Maria. Rokem 2015 je tedy naše země trvale připoutána k Eucharistii a rokem 2017 k Panně Marii. Rok 2019 pak vyjadřuje jednotu s hlavou katolické církve – papežem.

### **Starobylé poutní místo ke cti sv. Filomény**

Vedle zbudování poutního místa Českomoravské Fatimy se také podařilo obnovit starobylé a významné poutní místo ke cti patronky dětí Mariiných a Světového živého růžence, sv. Filomény, panny a mučednice, ve farním kostele a v areálu v centru obce Koclířov. Demoliční rozhodnutí o tomto farním kostele sv. Filo-

## **Liturgická čtení – dokončení ze str. 3**

### **2. čtení – Řím 8,28–30**

Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému, těm, kdo jsou z Boží vůle povoláni. Neboť ty, které si napřed vyhlédl, ty také předurčil, aby byli ve shodě s obrazem jeho Syna, aby tak on byl první z mnoha bratří. A ty, které předurčil, také povolal, a ty, které povolal, také ospravedlnil, a ty, které ospravedlnil, také uvedl do slávy.

### **Evangelium – Mt 13,44–52**

Ježíš řekl zástupům: „Nebeské království je podobné pokladu ukrytému v poli. Když ho člověk najde, zakryje ho a s radostí nad ním jde, prodá všechno, co má, a to pole koupí. Nebeské království je také

podobné obchodníku, který hledá vzácné perly. A když najde jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. Dále je nebeské království podobné síti, která se spustí do moře a zahrne všechno možné. Když je plná, rybáři ji vytáhnou na břeh, posadí se, co je dobré, vyberou do nádob, co však za nic nestojí, vyhodí. Tak to bude při skonání věku: Vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivé pece. Tam bude pláč a skřipění zubů. Rozuměli jste tomu všemu?“ Odpověděli: „Ano.“ A on jim řekl: „Proto každý učitel Zákona, který se stal učeďníkem nebeského království, je jako hospodář, který ze své bohaté zásoby vynáší věci nové i staré.“

mény a sv. Jakuba Staršího se nakonec podařilo přeměnit na celkovou rekonstrukci a dnes se do tohoto poutního kostela sjíždějí každoročně poutníci až ze Slovenska. Pouť ke sv. Filoméně bývá vždy v nejbližší neděli před 11. srpem nebo po něm. S velkou vděčností se slouží Bohu také v zachráněném a opraveném kostele sv. Josefa v místní části Koclířov-Hřebec, který se nachází přímo nad tunelem rychlostní silnice R 35 ve směru z Moravské Třebové na Hradec Králové.

### Budoucnost poutního místa

Poutní místo Českomoravská Fatima v Koclířově možná nenabízí několik staletí doloženou souvislou historií, jako jiná poutní místa v naší zemi, ale je charakterizováno službou Bohu, Panně Marii, lidem a Církvi. Lidé zde nejsou uchváčeni jen krásou poutního místa, ale hlavně samotným setkáním s Bohem – s Ježíšem skrytým v Eucharistii a s jeho a naší Matkou Pannou Marií, dary skrze tajemství adorace i modlitbu svatého růžence.

Letošním velkým darem k výročí 25 let poutního místa je oficiální zpráva z Fatimy, která umožňuje a schvaluje v Koclířově stavbu přesné repliky kaple Zjevení (Capelinha) z Fatimy i s cestou pokání, jak je tomu přímo v portugalské Fatimě. Tato replika kaple stojí již v USA, v Portoriku, v Brazílii a v současnosti se buduje také v Panamě a na Filipínách a nyní má být postavena v Koclířově pro oblast střední Evropy a bývalých postkomunistických zemí. V současnosti probíhá přípravná modlitební část, která bude završena na první říjnovou mariánskou sobotu 2020, kdy královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál posvětil základní kámen a místo pro stavbu kaple. Dalším rozsáhlým projektem je stavba domova *Lucie* pro seniory s kapacitou až 150 lůžek i další plány a projekty, jak toto poutní místo dále rozvíjet a zpřístupnit lidem a poutníkům.

*Program slavení 25 let poutního místa Českomoravské Fatimy na první mariánskou sobotu 1. srpna 2020, podrobné informace o Fatimě národní i světové, celoroční program akcí a poutí i internetovou on-line kameru naleznete na webu: [www.cm-fatima.cz](http://www.cm-fatima.cz).*

Bc. Václav Kašík

## Žehnání obnoveného Mariánského sloupu

**P**o četných politických a společenských bojích začala 5. května 2020 druhá etapa obnovy Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Bylo zahájeno sestavení sanktuária, prostoru pro kopii obrazu Panny Marie Rynecké, a nosné části pro sokl, dřík, korintskou hlavicí sloupu a čekající sochu Panny Marie – Immaculaty.

Závěrečné práce na obnově Mariánského sloupu proběhly ve dnech 2. a 4. června 2020. Dne 2. června byl osazen sokl pod dřík Mariánského sloupu. Na dříku Mariánského sloupu je latinský nápis, jehož volný český překlad zní: „*Panně Rodičce, bez hříchu prvotního počaté, za obhájení a osvobození města tuto sochu zbožný a spravedlivý císař postavil.*“ Císařem, který se o postavení Mariánského sloupu zasloužil (na základě iniciativy pražských měšťanů), byl Ferdinand III. (vládl 1637–1657), který byl Čechům příznivě nakloněn, zmírnil řadu opatření Ferdinanda II. po porážce stavovského povstání v roce 1620 a byl velkým ctitelem staroboleslavského Palladia.

Dne 4. června 2020 byly osazeny: dřík Mariánského sloupu, hlavice sloupu a na závěr, zhruba v 15.45 hodin, byla na vrchol sloupu umístěna socha Panny Marie Neposkvrněné, kopie původní sochy Jana Jiřího Bendla z roku 1650 od mistra Petra Váni. Panna Maria se tak vrátila na Staroměstské náměstí v Praze. K úplnému dokončení ještě chybí část dlažby a umístění kopie obrazu Panny Marie Rynecké do sanktuária. Kopii obrazu Panny Marie Rynecké posvětil papež Benedikt XVI. při mši svaté na letišti v Brně-Tuřanech 27. září 2009.

**Obnovený Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze bude požehnan o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie v sobotu 15. srpna 2020.**

V předvečer žehnání obnoveného Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze bude jižní část náměstí

(tj. okolí Mariánského sloupu k pomníku M. Jana Husa) od 14 do 21 hodin vyhrazena pro „Modlitební shromáždění v předvečer svátku Nanebevzetí Panny Marie“.

Následující den, v sobotu 15. srpna v **10 hodin**, bude v **chrámu Matky Boží před Týnem** slavná mše svatá, celebrovaná pražským arcibiskupem a českým primasem Dominikem kardinálem Dukou OP.



Všichni účastníci slavnosti požehnání sloupu se do chrámu nevejdou. Proto bude na Staroměstském náměstí velkoplošná obrazovka, kde bude možné bohoslužbu sledovat.

Po mši svaté vyjde průvod z kostela na Staroměstské náměstí k Mariánskému sloupu, kde odezní projevy a otec kardinál Dominik Duka obnovený Mariánský sloup požehná.

Celý prostor Staroměstského náměstí je 15. srpna 2020 od 9 do 15 hodin vyhrazen pro shromáždění na poděkování za uhájení města Prahy na konci třicetileté války a za uzavření Vestfálského míru, který ukončil válku, jež zdevastovala Evropu.

Nyní, když je Mariánský sloup na svém místě, souhlasem s jeho obnovou Magistrátem hl. m. Prahy bylo uznáno, že jeho stržení bylo chybou, můžeme doufat, „že jsme překonali naši nedávnou minulost a že nás tento starý hřích nestáhne zase dolů. Rozumíme tomu tak, že sloup je nejen symbolem našeho návratu ke slušnosti a tradicím křesťanské Evropy, ale především, že vyrovnání tohoto dluhu může naší zemi dát teprve naději, že opět neupadneme do područí, ať už tupého násilí a bída z východu nebo konzumního ateismu ze západu.“<sup>(1)</sup>

Všichni jsou srdečně zváni. Prosím, širte tuto pozvánku mezi blízkými.

J. P.

### Poznámky:

<sup>(1)</sup> Srov. František kardinál TOMÁŠEK, In: Bradna J., Kavička K., Praha, *Mariánský sloup na Staroměstském náměstí*. Velehrad 2008.

## Pondělí 27. 7. 2020

**6:05** Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová  
**7:05** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **7:20** V pohorách po horách (50. díl): Stoh – Malá Fatra **7:30** Mezi pražci (88. díl): Červen 2020 **8:20** Továrna mezi vodami  
**9:05** Outdoor Films s Heřmanem Volfem (26. díl): Nikdy se nevzdávej **10:40** V posteli POD NEBESY IV. (3. díl)  
**11:30** Klaunský pohádkový kuffík (20. díl): O poslušnosti  
**11:40** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček  
**14:00** Věk reformem (5. díl): Protestantská reformace  
**14:35** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha, Ph.D. – Tvůrce tvoří tvůrce (kde je člověk?) **16:00** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově  
**16:25** U VÁS aneb Co dělají folkloristé v zimě (30. díl): Ondráš slaví **17:25** Hovory z Rekovic: Nada Urbášková  
**17:40** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **18:00** Víra do kapsy: Rituály **18:15** Perly ostravské architektury: Kostel sv. Václava **18:25** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča  
**18:30** Klaunský pohádkový kuffík (21. díl): O prohanosti  
**18:45** Příběh o Žofii **19:25** Jarret na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (4. díl) **21:10** Klapka s Davidem Surým [P] **22:15** Jak potkávat svět (61. díl): S Prague Cello Quartet  
**23:40** Terra Santa News: 22. 7. 2020 **0:05** Jde o život (2. díl): Modlitba I. **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Úterý 28. 7. 2020

**6:05** Bez hábitu naživo: Z kláštera sester klarisek – kapucínek ve Šternberku **7:05** Pod lampou **9:10** Příroda kolem nás: rozinka a medvědi **9:30** Muzikanti, hrajte **10:05** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Naděje, zázraky a svoboda **11:00** GOODwillBOY II. (3. díl): Hike **11:25** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča  
**11:30** Klaunský pohádkový kuffík (21. díl): O prohanosti **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** V pohorách po horách (50. díl): Stoh – Malá Fatra **13:30** Na pořadu rodina (1. díl): Máme velkou rodinu **14:35** Violoncellový recitál **16:00** Výpravy do divočiny: Spolu s hady, ještěřky a žabami **17:00** Causa Carnivora **17:30** Skryté poklady: Milan **18:05** Hovory z Rekovic: Miroslav Vaculík **18:25** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča  
**18:30** Klaunský pohádkový kuffík (22. díl): O trpělivosti **18:40** Hermie a ustrašený pavouk **19:10** Varhany pro svatou Zdislavu **19:30** Zpravodajské Noeviny: 28. 7. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jan Pavel II. a pád komunismu **21:40** Bible pro Severní Koreu **22:20** Jako hořčičné zrno (1. díl) **23:10** P. Kořínek: Cronica Domus Sarenis: Podzimní festival duchovní hudby 2017 **0:15** Indonésie: Povolání žít spolu **0:45** Kurzy Alfa **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Středa 29. 7. 2020

**6:05** Zpravodajské Noeviny: 28. 7. 2020 **6:25** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha, Ph.D. – Tvůrce tvoří tvůrce (kde je člověk?) **7:45** Kopeček plný oveček **8:55** Záliv svatých **9:55** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **10:10** Léta letí k andělům (17. díl): Hana Ulrychová – zpěvačka **10:30** V posteli POD NEBESY IV. (4. díl) **11:30** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **11:35** Klaunský pohádkový kuffík (22. díl): O trpělivosti **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z Akademických týdnů [P] **12:50** San Salvador na Folkových prázdninách **13:35** Jak potkávat svět (36. díl): Ivo Hrachovec **15:00** Příroda

## TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV



■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.  
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na [www.tvnoe.cz](http://www.tvnoe.cz)

## ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ

kolem nás: rozinka a medvědi **15:15** Harfa Noemova: NF Impuls – A. Dvořák **15:35** Zpravodajské Noeviny: 28. 7. 2020 **16:00** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skočích u Žlutici **16:25** Cvrlikání (26. díl): D.N.A. **17:30** Oázy Perlového ostrova **18:00** Putování po evropských kláštrech: Trapistický klášter v Mariawald, Německo **18:35** Klaunský pohádkový kuffík (23. díl): O věrnosti **18:40** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **18:45** Zatoulané pohádky: Chodské slavnosti 2016 **19:30** Terra Santa News: 29. 7. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [P] **21:10** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **21:35** Noční univerzita: Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Svoboda slova – zdroje a meze **22:30** Cimbál Classic: kostel sv. Šimona a Judy v Praze **23:50** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat, či odejít? **0:45** V pohorách po horách (4. díl): Kriváň **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Čtvrtek 30. 7. 2020

**6:05** Putování Modrou planetou: Jemen – 1431 Hidžry **6:50** Jako hořčičné zrno (1. díl) **7:40** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (94. díl): Malé hlásky Sedmihlásky **9:05** Terra Santa News: 29. 7. 2020 **9:30** Kulatý stůl (239. díl): Jak se neztratit ve světě médií **11:00** GOODwillBOY II. (4. díl): Firem **11:30** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **11:35** Klaunský pohádkový kuffík (23. díl): O věrnosti **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Koncert tří sborů: Odry 2015 **14:20** Na druhý pohled, 2. díl: Boží vůle **16:00** Zpravodajské Noeviny: 28. 7. 2020 **16:20** Outdoor Films (28. díl): Se Svátou Božákem **18:00** V pohorách po horách (50. díl): Stoh – Malá Fatra **18:10** Víra do kapsy: Jak odpustit? **18:25** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **18:30** O Mlsáčkovi (1. díl): Jak se Mlsálek naučil jíst mrkvičku **18:40** Poletuchy: Na skok do Kroměříže **19:20** Večeře u Slováka: 18. neděle v mezidobí [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (42. díl): Pozdní sběr **21:10** U Pastýře: hostem Jan Sokol **22:10** Pod lampou [P] **0:15** O zaniklé Karvině **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Pátek 31. 7. 2020

**6:05** Bez hábitu naživo: Z kláštera bratří karmelitánů v Kostelním Vydrří **7:10** Kazachstán – Slib **8:00** Věk reformem (5. díl): Protestantská reformace **8:35** Noční univerzita: Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Svoboda slova – zdroje a meze **9:30** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimov **9:45** U VÁS aneb Co dělají folkloristé v zimě (28. díl): Víla Fantigo – malířka dětské fantazie **10:30** V posteli POD NEBESY IV. (4. díl) **11:30** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **11:35** O Mlsáčkovi (1. díl): Jak se Mlsálek naučil jíst mrkvičku **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní

menu [P] **13:25** Jarret na Mohelnickém dostavníku 2012 **13:50** Čeští salesiáni v Bulharsku **14:05** Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer **15:00** Sedm výprav Josefa Vágnera (1. díl): Sen safari **16:30** U VÁS aneb Festivalové kukátko (20. díl): Ve Strážnici na vojnu verbují **17:30** Portréty krajiny **18:00** Předání proutěného řemesla **18:25** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **18:30** O Mlsáčkovi (2. díl): Jak nechtěl Mlsálek spinekat **18:40** Cestujeme regionem Záhorie **19:40** Poselství svatých: Svatý Josef **19:50** Přejeme si... **20:05** Živ nás, Bože, živ nás!: Jánošíkove dni v Terchovej 2018 **22:10** Poletuchy: Na skok na Plzeň **22:55** Hřiňovský kostelík na Islandu **23:30** Jde o život (3. díl): Modlitba II. **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Sobota 1. 8. 2020

**6:05** O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša **6:35** Hnutí Fokolare v ČR a Chiara Lubichová **7:15** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **7:25** Na pořadu rodina (2. díl): Prázdniny, dovolená **8:30** Cirkus Noeland (6. díl): Roberto, Kekulín a dobré skutky **8:55** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **9:00** Hermie a ustrašený pavouk **9:35** GOODwillBOY II. (5. díl): Fastroad **10:05** V posteli POD NEBESY IV. (5. díl) **11:00** Továrna mezi vodami **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Jánošíkove dni v Terchovej – živý vstup [L] **12:20** Ťažká muzika [P] **12:50** Jak potkávat svět (38. díl): S P. Petrem Prokopem Siostrzonkem OSB **14:10** Terra Santa News: 29. 7. 2020 **14:30** Předání proutěného řemesla **15:00** Jánošíkove dni v Terchovej – živý vstup [L] **15:15** Básník oravské přírody Zdeno Horecký [P] **15:40** V hře sa bilo, žilo, smialo... Jánošíkove dni v Terchovej 2019 **17:00** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **18:00** Věk reformem (6. díl): Tridentský koncil **18:30** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **18:40** Od Františka k Františkovi **19:15** Hlubinami vesmíru s Mgr. Kateřinou Hořkovou, 2. díl [P] **20:00** Přejeme si... **20:15** V pohorách po horách (51. díl): Vápeč – Strážovská hornatina **20:30** Sobotní galaprogram: Jánošíkove dni v Terchovej 2020 [L] **23:05** Poletuchy: Na skok na hory **23:55** Letem jazzem (10. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... na lehou notu, aneb život jazzmana **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Neděle 2. 8. 2020

**6:05** Pro vita mundi (137. díl): PhDr.h.c. Pavel Žák **6:50** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **7:50** Pomáhá srdcem **7:55** O kom, o čem: Vlastimila Češková **8:20** Cvrlikání (47. díl): Marien **9:30** Večeře u Slováka: 18. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá z Akademických týdnů: Sněžné v Orlických horách [P] **11:05** Cenekolo: Svědectví o Lásece, milosrdenství a přátelství **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:00** Muzikanti, hrajte **13:35** U Pastýře: S poslancem Markem Bendou **14:35** Vitráže v kapli Ducha Svatého **15:00** U VÁS aneb Festivalové kukátko (22. díl): Terchovej 2017 **16:00** Jako hořčičné zrno (2. díl) **16:50** Cvrlikání (73. díl): Žamboši **18:00** Sedmihlásky (27. díl): Chodníček bělavý **18:05** Cirkus Noeland (8. díl): Roberto, Kekulín a lev Hřiva [P] **18:30** Hermie a neposlusná včela Buzby **19:05** Dítě 31 [P] **19:35** Příroda kolem nás: Liška Eliška a jelen evropský **19:50** Přejeme si... **20:05** Místní hrdina **22:00** Koncert Pavla Helana: Odry 2018 **23:05** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

**Pondelok 27. 7. o 22:00 hod.: Staroslovanské centrá – Kostoľany pod Tribečom (dokument)**

Klenot uchovaný medzi tribečskými kopcami je kostolík v Kostoľanoch pod Tribečom, zasvätený jednému z najpopulárnejších svätcov v kresťanskom svete, sv. Jurajovi, mučeníkovi.

**Utorok 28. 7. o 20:30 hod.: v Kontexte (Juraj Vittek: Exorcizmus, diabol, realita i móda)**

Je diabol mýtus, alebo realita? Katechéza, kázanie a teologické vyučovanie sa často v súčasnej Cirkvi vyhýbajú tejto problematike. Cirkev od čias II. vatikánskeho koncilu potvrdzuje biblické a cirkevné učenie o existencii a pôsobení Zlého. Treba však povedať, že otázky okolo diabla, jeho existencie, pôsobenia, a boja proti nemu, témy exorcistov a exorcizmu a rozličných modlitieb za oslobodenie sa v súčasnosti v niektorých kruhoch stali módou, ktorá priťahuje pozornosť mnohých v súčasnej dobe, poznačenej fascináciou všetkým mimoriadnym. Cirkev pozýva k rozvážnosti a kritickému postoju pred touto módou. Pozývame Vás spoločne objavovať hlbší kontext problematiky vplyvu Zlého na náš kresťanský život a boja proti nemu vo svetle učenia a disciplíny Cirkvi.

**Streda 29. 7. o 21:30 hod.: Jeden na jedného (Rok Božieho slova)**

Analýza aktuálnych udalostí v spoločenskom, politickom a cirkevnom živote. S Ľubou Oravovou a Martinom Kramarom.

**Štvrtok 30. 7. o 17:00 hod.: Kulmenie (Sagrada Familia)**

Známa nedostavaná bazilika architekta Antonia Gaudího budí pozornosť nielen monumentálnosťou stavby. Oveľa zaujímavejšie je jej duchovné poslanstvo.

**Piatok 31. 7. o 20:30 hod.: Svätá Rita – Patrónka nevyriešiteľných situácií (dokument)**

Dokument nám rozpráva o ťažkom živote svätej Rity. Táto matka, manželka a neskôr rehoľnica celý svoj život vložila do rúk Božích. Jej obetované utrpenie prinieslo veľa Božieho požehnania a na jej príhovor sa dejú zázraky aj po jej smrti.

**Sobota 1. 8. o 10:30 hod.: Svätá omša z Krivej na Orave**

Priamy prenos z púte pri príležitosti spomienky na blahoslavenú sestru Zdenku.

**Nedeľa 2. 8. o 16:40 hod.: Bernadetta: Zázrak v Lurdoch**

V roku 1858 sa Bernadette Soubirousovej, chudobnej dievčine z Lúrd, zjavila Panna Mária až osemnásťkrát. Ľudia jej spočiatku neverili. Ale vďaka jej úprimnosti, nevinnosti a vytrvalosti mnohí predsa uverili.

**MUZEUM ŠVÁBENICE U VYŠKOVA – Každou nedelю od 2. srpna 2020 do 1. listopadu 2020 jsou otevřeny výstavy:**

**Vlastivědné muzeum – výstavní síň:** „Naše pivovary“ – zdokumentováno je 330 našich pivovarů klášterních, městských a soukromých.

**Muzejní galerie betlémů:** Stálá výstava 1 740 betlémů vyrobených ze všech dostupných materiálů.

**Kostelní muzeum:** Stálá expozice umění z 18. a 19. století z pozůstatosti našeho kostela a fary.

Otevřeno je od 13 do 17 hodin. Vstupné dobrovolné – jste srdečně zváni.

**BREVIÁŘ PRO LAIKY**

**25. ČERVENCE – 1. SRPNA 2020**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 7.		PO 27. 7.		ÚT 28. 7.		ST 29. 7.		ČT 30. 7.		PÁ 31. 7.		SO 1. 8.			
Antifona	812	912	1722	1941	841	945	1768	1990	873	978	1722	1941	1734	1953		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
<b>Ranní chvály:</b>																
Hymnus	812	913	1723	1941	842	945	1769	1990	873	978	1723	1941	1734	1953		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1724	1942	847	950	1770	1991	877	983	1724	1942	1735	1954		
Antifona k Zach. kantiku	707	797	1442	1622	847	950	1443	1623	877	983	1445	1626	1735	1954		
Prosby	817	917	1724	1943	847	951	1771	1992	878	983	1724	1943	1724	1943		
Závěrečná modlitba	707	798	1442	1623	847	951	1443	1624	1444	1625	1445	1626	1446	1627		
<b>Modlitba během dne:</b>																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	707	798	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
<b>Nešpory:</b>																
	<b>SO 25. 7.</b>															
Hymnus	807	907	821	922	1727	1946	852	956	1443	1624	883	989	1727	1946	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1730	1949	856	960	1777	1999	887	994	1730	1949	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	706	797	707	798	1443	1623	856	960	1444	1624	887	994	1445	1626	708	798
Prosby	811	911	826	927	1731	1950	856	960	1778	2000	888	994	1731	1950	918	1028
Záv. modlitba	707	798	707	798	1442	1623	857	961	1443	1624	1444	1625	1445	1626	708	799
<b>Kompletář:</b>	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

**Liturgická čtení**

**Nedeľa 26. 7. – 17. nedeľa v mezidobí**

1. čt.: 1 Král 3,5.7–12  
 Ž 119(118),57+72.76–77.  
 127–128.129–130

Odp.: 97a (*Jak miluji tvůj zákon, Hospodine!*)

2. čt.: Řím 8,28–30

Ev.: Mt 13,44–52

**Pondělí 27. 7. – památka sv. Gorazda a druhú (v Čechách: nezávazná památka sv. Gorazda a druhú)**

1. čt.: Jer 13,1–11

Dt 32,18–19.20.21

Odp.: 18a (*Opustil jsi Boha, který tě zplodil.*)

Ev.: Mt 13,31–35

**Úterý 28. 7. – ferie**

1. čt.: Jer 14,17–22

Ž 79(78),8.9.11+13

Odp.: 9bc (*Pro slávu svého jména, Bože, vysvobod' nás!*)

Ev.: Mt 13,36–43

**Středa 29. 7. – památka sv. Marty**

1. čt.: 1 Jan 4,7–16

Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9.10–11

Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)

Ev.: Jan 11,19–27

nebo Lk 10,38–42

**Čtvrtek 30. 7. – nezávazná památka sv. Petra Chryzologa**

1. čt.: Jer 18,1–6

Ž 146(145),2.3–4.5–6

Odp.: 5a (*Šťastný je, komu pomáhá Bůh Jakubův.*)

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mt 13,47–53

**Pátek 31. 7. – památka sv. Ignáce z Loyoly**

1. čt.: Jer 26,1–9

Ž 69(68),5.8–10.14

Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce!*)

Ev.: Mt 13,54–58

**Sobota 1. 8. – památka sv. Alfonsa Marie z Liguori**

1. čt.: Jer 26,11–16.24

Ž 69(68),15–16.30–31.33–34

Odp.: srov. 14 (*Vyslyš mě, Bože, v čas milosti!*)

Ev.: Mt 14,1–12

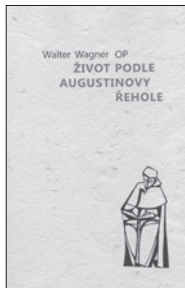
**DNEŠNÍ ŽIVOT VÍRY  
PODLE STAROBYLÝCH ŘEHOLÍ**



**SYNOVÉ SVĚTLA V ČASE  
ZKOUŠKY • ROZPRAVA MNICHA  
O JEDNOTĚ V PROTIVENSTVÍ**  
*Dom Samuel • Z francouzštiny  
přeložila Tereza Hodinová • Redigovali  
Eva Fuchsová a Ondřej Tuček*

Dom Samuel předkládá v této čtivé a humorem odlehčené knize řadu úvah opírajících se o Bibli, teologii, Řeholi svatého Benedikta i vlastní mnišskou a životní zkušenost, o tom, proč existují sváry mezi křesťany i jak v nevyhnutelných konfliktních situacích jednat. Žijeme ve zlomeném světě. Je přitom lépe hledět této znepokojivé skutečnosti zpřímá do očí, než abychom se všichni stáhli do ulity strachu. Rozhodnutí, která je třeba učinit ve všech oblastech, vyžadují odstup a takovou rozvážnost, že se zdá nemožné, aby to člověk sám zvládl. Pro člověka je to nemožné..., ale u Boha není nic nemožného.

*Triáda ve spolupráci s opatstvím Nový Dvůr  
Brož., 145x190 mm, 188 stran, 259 Kč*



**ŽIVOT PODLE AUGUSTINOVY  
ŘEHOLE**  
*Walter Wagner OP • Z angličtiny přeložil  
Ivan Bok • Odpovědná redaktorka Eva  
Fuchsová*

Walter Wagner z dominikánské Provincie sv. Josefa v USA přináší v sedmnácti relokčních přednáškách pro dominikánské sestry svůj pohled na Řeholi sv. Augustina, na

níž je - kromě jiných - vystavěn i dominikánský řád. Moudře a vtipně odkrývá skryté poklady této prastaré řehole a aplikuje je na konkrétní problémy současného řeholního života, s nimiž se potýkají nejen tisíce kněží, bratří, mnišek a sester, ale i laická společenství. Kniha je bohatým zdrojem inspirace a zároveň „zповědním zrcadlem“ pro každou komunitu.

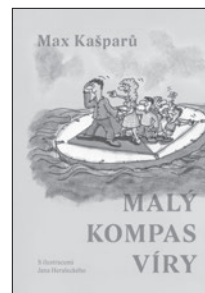
*KRYSTAL OP, s.r.o.  
Brož., 130x205 mm, 104 stran, 125 Kč*

**... A OČIMA POSLEDNÍCH DESETELETÍ**

**MALÝ KOMPAS VÍRY**  
*Max Kašparů • Ilustrace Ing. Jan  
Heralecký*

Osvědčený průvodce pravdami víry, modlitby, svátostmi a Desatera. Kniha vtipně usnadňuje pohotovou orientaci v každodenním prožívání víry.

*Cesta  
Brož., 140x200 mm, 96 stran, 119 Kč*

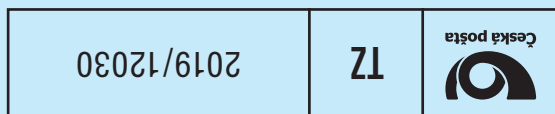


**I DNES JE DEN BOŽÍ**  
*Wilfrid Stinissen*  
Krátká čtení na každý den v roce, která čerpají ze Stinissenových kázání a přednášek z let 1969 až 1993.

*Karmelitánské nakladatelství  
Váz., 108x172 mm, 424 stran,  
zlevněno na 54 Kč*



**Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803**  
**Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: [objednavky@malicecm.cz](mailto:objednavky@malicecm.cz)**  
**Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese [www.malicecm.cz](http://www.malicecm.cz)**



**Malice cyrilometodějská s. r. o.**  
**Dolní nám. 24**  
**779 00 Olomouc**

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24. Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějské s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: [svetlo@malicecm.cz](mailto:svetlo@malicecm.cz); <http://svetlo.malicecm.cz>; [objednavky@malicecm.cz](mailto:objednavky@malicecm.cz)); e-mail: [periodika@malicecm.cz](mailto:periodika@malicecm.cz); tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: [objednavky@malicecm.cz](mailto:objednavky@malicecm.cz); tel.: 587 405 431, [www.malicecm.cz](http://www.malicecm.cz); inzerce: [redakce@malicecm.cz](mailto:redakce@malicecm.cz); Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc; CD Photo s.r.o.; Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se používáme konečným usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.